

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: MANNA

Citation: Claussen, Sophus: "MANNA", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens lyrik Bd. 1: Naturbørn*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 62.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen03val-shoot-workid61155/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens lyrik Bd. 1: Naturbørn

MANNA

Der er en Legende om Manna,
som snæd fra Himmelnen ned.
Et Folkeslag sang Hosianna
og spiste i Magelighed.

Om Agre og mærkebla Strande
flød Sommerlys; Hyben sprang ud,
med drømmende, løvkranset Pande
stod Bøgen i Helligdags Skrud.

Da lød over By, gennem Skoven
et Rygte til Arne, til Kro,
til Kræmmerens Disk og til Ploven,
hvor Bonden holdt stille og lo.

De så under aandeløs Svimlen
et Kæmpeliv stige af Grav
og hilste, med Faren fra Himlen,
paa Friheden, Kongen dem gav.

Til klingende Spil under Bøgen
et barneblidt Folkeslag gaar.
Og ingen har Øre for Gøgen,
som Frihedens Undergang spaar.

Se Bladene bruse og flagre,
og Solen gør salig og ør:

Nu dæmrer for Danmark, det fagre,
en Stortid, som aldrig dør. —

Men Tiderne komme og svinde
med Lovskifte Aar efter Aar.
Hvad intet os kosted at vinde,
saa let, som det kom, det forgaard.

Og Kæmpeaands-Drømmene svinde,
vor Storhed er gaaet i Clem,
og nu har vi Vinteren inde
i Norden, i Vaardømmens Hjem.

Og netop det Vidunder hændte,
som faa vilde tro og forstaa.
— Der findes en gammel Legende,
den tænker saa ofte jeg paa.

Der er en Legende om Manna
— paa én Nat gik Orm i dens Sné;
fortræffelig at faa Forstand af,
om ikke just lystig at sé.

29. xi. 85